

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Tatăl Radetzky.

Măne, Duminecă, în 24 Aprilie se desvâlește în capitala monarhiei austro-ungare monumentul feldmareșalului, care în armata austriacă a fost cunoscut sub numele de *Tatăl Radetzky*. Solemnitatea va fi condusă de însuși M. S. Monarhul nostru, căruia Radetzky i-a fost cel mai mare general. Dar nu numai sub stăpânirea Împăratului Francisc Iosif Tatăl Radetzky a câștigat mari isbânde, ci dela ivirea lui Napoleon Bonaparte pe scena de lupte continue, istoria armelor austriace este strâns legată cu numele lui Radetzky. Așa că pe lângă Arhiducele Carol, Tatăl Radetzky a fost cel mai abil, cel mai energic și mai talentat în arta militară dintre toți generalii, pe care i-a avut Austria în secolul present.

Și fie că a câștigat isbânde numai prin arta sa de a se conduce lupte, fie că a avut și noroc, dar fapte, că el s'a făcut nemuritor prin victorii, care nu numai au scăpat pe Austria de catastrofe așa dicând, dar care de nu se întâmplau, schimbau întreaga politică a Europei.

Făcând prima campanie de războiu pe la anul 1789, când mareșalul Laudon recuceră dela Turci Belgradul, Radetzky, atunci locotenent, avu ocaziunea cea mai bună să-și însușească toate câte îi sînt necesare unui ostaș cu rîvnă de a ajunge vestit; așa că în toamă ca Napoleon, la vîrsta de 27 ani, după ce primise la Charleroi două răni, ear' la Ren o rană, luptîndu-se contra Francezilor, el în adevăr ajunsese faimos, fu ridicat la gradul de căpitan, pentru bravură dovedită, ceea ce printr'un ordin împăresc se făcî cunoscut întregii armate.

Avea deci un capital, când la 1796 fu chemat adjutant pe lîngă generalul de artilerie baron Beaulieu, comandant-suprem al armatei austriace din Italia. Aici căpitanul Radetzky jucă un rol important: șeful său fiind bătrîn, de 70 ani, și necunoscînd bine pozițiunile strategice ale țării, agerul adjutant îi ținea locul în toate.

Cît de iscusit și plin de experiență a trebuit să fie chiar pe atunci junele căpitan, se poate judeca mai ales din împregiurarea, că a putut să-și țină piept cu marele Napoleon, pe care îl pîrî mult timp în înaintarea sa spre inima Austriei, — și că deși avea să se ridice avînd alături de dînsul pe Arhiducele Carol, fratele împăratului Francisc, totuși el merse cu repediciune din treaptă în treaptă, încît

întră în secolul al XIX-lea acoperit de atâtea succese și laude militare, că nimeni nuse mai îndoaia, că majorul din 1799 în cîrînd are să facă gloria armatei austriace, care pe atunci trăia epoca cea mai plină de glorie, de miserie și de umiliri, căci Napoleon Bonaparte se ridicase la apogeu său; în adevăr, la bătălia norocoasă dela Lipsa el a luptat ca locotenent-mareșal și primul ordinul Mariei Teresia, chiar pe acela purtat de Laudon.

Dar' mare și distins s'a arătat nu numai în timp de războiu, ci și în vreme de pace. Astfel între anii 1816—1848, ca șef al statului major în Viena, lucrase cu atîta abilitate la organizarea armatei, încît i-se dederă toate distincțiunile, i-se încredințară cele mai omorîtoare posturi: comandant al cavaleriei, fu numit apoi general și în urmă comandant al forțelor de lîngă Ilmütz.

Ear' isbucînd revoluția dela 1848, el fu cel mai puternic braț al dinastiei și în Italia, unde luă comanda oștirilor, cîștigă bătăliile glorioase dela Milano, Custozza, Santa-Lucia, Viena și altele, bătălii, care pe noi Români ne interesează nu numai ca fapt istoric, ci mai ales din punct de vedere național, deoarece regimintele, care au făcut minuni sub comanda Tatălui Radetzky, erau compuse în mare parte de Români. Și, ceea ce este mai important de constatat: marele general a iubit pe Români, a lădat în dese rînduri bravura lor. A făcut astfel, ca noi Români pe prețel sîngelui vîrsat întru apărarea Tronului să avem satisfacțiunea, că ni-se recunosc calități militare deosebite nu numai de marele general austriac, dar și de Napoleon-cel-Mare, care a admirat multe regimente române ce se băteau contra sa.

Multe drapele, ciuruite de gloanțe, se vor închina mîne la desvîlirea monumentului Tatălui Radetzky, atît de mult iubit de soldați. Sub acele steaguri s'a vîrsat și mult sînge românesc. Ne mîndrim, că am luptat subarele general, că am contribuit și noi la victoriile, care fac epoca cea mai mare a monarhiei noastre.

De aceea, nu putem să privim solemnitatea de mîne decît cu venerațiune.

Și dacă conaționali nostri maghiari scriu contra marelui general și presa lor tratează ca pe trădător de neam pe acei Maghiari, care vor participa la sîrbarea de mîne, făcută întru a venera pe cel care despre Kosuth scria, că este un „îngâmflat neghiob”, noi nemaghiarii trebuie să

spunem sus și tare, că privim cu simpatie sîrbătorirea lui Radetzky. La 1848 și 1849 el a contribuit mult întru zdrobirea Maghiarilor, care și adî se laudă, că au luptat pentru libertate, ear' Tatăl Radetzky ar fi fost un simplu executor al poruncii împărătesci.

Depunem deci și noi omagiile noastre la statua ce se desvîlește mîne în Viena întru amintirea Tatălui Radetzky, căci el a luptat pentru conservarea unei monarhii austro-ungare, așa cum o dorim și noi: naționalităților să li-se dea dreptul și respectul cuvenit; ear' nu cum o voiesc Ungurii: numai ei să joace rol, să se ridice la însemnătate în această monarhie.

Privim în statua Radetzky nu numai un simbol al vitejiei militare, ci și al dreptului naționalităților.

Biruința Românilor în Bucovina.

Contele Pace se află la Viena pentru a rezolvi chestiunea numirii noului mareșal al țării. În comitetul țării Români vor avea majoritatea, prin urmare contele Pace numai cu anevoie va putea isbuti cu numirea unui neromân de mareșal. Colegiul orașelor și al camerei comerciale vor trimite în comitet un deputat al partidei liberale-ovreesce; colegiul marilor proprietari va alege pe un deputat polon-armean, ear' colegiul comunelor rurale vor trimite doi Români. Dar', precum chiar și „*Neue Freie Presse*” trebuie să recunoască, dieta în ședință plenară va alege tot pe un Român în comitetul țării. Prin urmare majoritatea dietei bucovinene e românească. Cu toate aceste corespondenții din Cernăuți al țării ovreesce din Viena se obrănesc la serie următoarele (nrl din 21 Aprilie): „Dacă mareșalul țării va fi numit dintre Români, atunci oligarchia română de mai nainte în comitet ar fi restabilită, ceea ce nici-decît n'ar contribui la introducerea rîndului bun în administrația țării. Dorița majorității dietei deci ar fi, a pune în fruntea administrației un membru moderat al dietei, cel ce nu aparține partidului oligarchic”.

Majoritatea țării și a dietei e română, dar' Ovreur cu toate aceste pune dorițele sale în gura majorității!

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 11 Aprilie st. v.

Ministrul de războiu belgian compromis.

Cu privire la fortificațiunile dela Maas, în Belgia, s'au făcut descoperiri, care compromis grav pe ministrul de războiu. Acesta a dis odată, că guvernul nici idee nu a avut despre colosala sumă cât are să coste fortificațiunile și că ge-

neralul Brialmont, conducătorul lucrărilor, ar fi înșelat pe guvern. Se spune însă acum, că generalul încă la 1888 a raportat cât are să coste și a scris ministrului de războiu, că bugetul arătat de dînsul camerei este fals. A adăugat însă, că din patriotism va tăce, și mai bine își jertfească bunul său nume decît ca lucrările să se întrerupă. Un deputat liberal a și amintit despre această scrisoare a ministrului. Acesta a strigat atunci însă: „Minciună!” Și totuși acum se dovedește, că este un adevăr acesta, care compromite însă grav pe ministrul de războiu belgian.

Congresul Crucii-roșii.

La 21 c. s'a întrunit la Roma congresul internațional al societăților Crucii-roșii. Au luat parte membri mulți din Italia și străinătate. Au vorbit presidentul societăților italiene Somaglia, ministrul de războiu și un delegat german. S'a citit o scrisoare a părechii regale, care oferă un premiu de 10.000 franci pentru cel mai bun plan ce se va prezenta până la 30 Iunie 1893 asupra modului mai practic de a se da primele îngrijiri căduților pe câmpul de luptă.

Congresul a ascultat citirea scrisorii în picioare. President de onoare a fost aflatat Gustav Onyvier, ear' president de ședință Somaglia.

Viitoareale alegeri engleze.

Prin diarele engleze se află deja publicată o listă completă a candidaților pentru apropiatele alegeri parlamentare.

Din această listă se vede că sînt 127 cercuri electorale, în care conservatorii sau unioniștii nu pun candidați; în 90 de cercuri nu candidează gladstoniani, în 73 nu candidează parnelliști și în 47 anti-parnelliști.

La 11 cercuri electorale gladstoniani sînt desbinați, avînd câte doi candidați și chiar câte trei. La conservatorii aceasta nu se întîmplă, ba nu se pune nicăiri nici măcar un candidat conservator și unul unionist în același timp.

În Irlanda pregătirile nu sînt încheiate încă și multe cercuri electorale vor rămîne probabil fără candidați chiar și în momentul când parlamentul se va disolva.

În total și pe cât se poate prevedea, este de așteptat un nou triumf al partidului conservator.

Din parlamentul maghiar.

Ședința aîntăia după vacanțele parlamentului maghiar scriu foile că a fost cît se poate de monotonă. Un număr mare dintre deputați au lipsit, ear' cei prezenți erau și ei obosiți, așa că era să adoarmă cu toții, dacă opoziționalul Drakulits nu mai făcea puțin sgomot.

Eată de altfel amănunte asupra acestei ședințe:

Ședința a fost presidată de baronul Bánffy.

Din partea guvernului erau de față contele Szapáry, contele Csáky și Iosipovich Imre.

Raportorul Rakovszky spune, că comisiunile au verificat definitiv titlurile lui Ugron Zoltán.

În afacerea de imunitate a raportat Konkoly-Thege Miklos, care a opinat ca parlamentul să nu lase a fi urmărit Kubinyi Géza, acusat de calumnie, ear' contra lui Vécsy și Sima s'a permis ca să se poarte cercetare judecătorească, acuși fiind de călcarea dreptului individual.

Neményi Ambrus a raportat apoi despre convenția postală internațională încheiată în 1891 la Viena. Spune, că nu s'a putut dobîndi scăderea dorită de porto.

Au luat parte la discuție Hefly Ignátz, care vede o știrbire a drepturilor Ungariei în această convenție, unde Ungaria este luată ca făcînd parte din Austria, și nu ca stat care își are posta sa separată.

După o pledoarie a ministrului-president Szapáry, majoritatea votează convenția.

Se procedează apoi la urmarea discuțiunii bugetului ministerului de interne.

Endrey Gyula depune o propunere în privința modificării legii electorale. Cere apoi un tablou despre cheltuielile diferite ale comunelor.

Drakulits Pál polemizează cu presa guvernamentală și arată deosebirile de principii între partidul național (apponyist) și cel guvernamental. Ocupându-se apoi cu stările administrațiunii din Bačica, se rostosea aspru despre vicecăpitanul din Zombor, pentru care președintele îl provoacă la ordine.

Contele Szapáry răspunde, că îndată-ce-i va pune la dispozițiune datele pozitive, va căuta să leuească retele semnalate.

Depune apoi proiectul de lege pentru prelungirea indemnity-ului până la sfîrșitul lui Iulie.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Mocanul la Viena.

Un mocan s'a dus odată,
După-cum se povestese,
La Viena sau la Beci
Cum îi dîce 'n mocănesc;
Și venind acasă eară
Sau la stîna-i ajungînd,
Hai mocanii toți deodată
Împregiuru-i vin de rînd
Să-l întrebe la Viena
Ce-a făcut și ce-a vădut
Și mai cum a petrecut.

— „Hei, mîi, fost-ai tu la Beci,
Dice unul, spune-amu.
Ear' mocanul ce să dîcă,
Dice:

Ba că ghîn că nu! *)

— Dar' de-ai fost, atunci, pe-acolo
Pe la Beci cît ai umblat
Văd' ai tu pe luminatul
Și drăguțul de 'mpărat?
Doar' il scii cum este-amu?
— „Dapoi, ba că ghîn că nu!
— Dar' mîndruța 'mpărătească
Pe-acolo, mîi, văd' ai tu?
— „Dapoi, ba că ghîn că nu.

* * *

*) Ba că ghîn că nu. — Ba bine că nu.

— Mîi, dar' cum o fi 'mpăratul,
Poți acum ne spune tu?
— „Dapoi, ba că ghîn că nu! ...
— Hei, dar' cum e?
— „Cum să he! ...
„Uite, na! Mă vede pe mine?”
— Foarte bine,
— „Dar' aceasta ce-are a face? ...
— „Poi dă-i pace! *)
— Dar împărăteasa cum e
Poți acum ne spune tu? ...
— „Dapoi, ba că ghîn că nu! ...
— Hei, dar' cum e?
— Cum să he! ...
„Scii tu, pe boreasa **) mea?
— Scim noi, lasă, cum e ea,
Dar' aceasta ce-are a face! ...
— „Poi dă-i pace! ...
Th. D. Speranță.

Dorul lui Gruia.

Colo sus la scăpătat
Este-un cort mare rotat,
Împăturat e în patru,
Cu postav ***) roșu tivit,
Pe din l'untru aurit,
Dară sub cort ce era?
Era-o masă mititică
De nouă coți de lungă,
De cinci palme lată-n dungă.

*) Poi, dă-i pace, adică: așa e, ca mini.
**) Boreasa — nevasta.
***) Pănuță.

Dar' la masă cin' ședea?
Vr'o optzeci de nepoți
Și Novac sta printre ei,
Tot vin beau și tot mîncau,
Voe bună își făceau.
Numai Gruia lui Novac
E ca naiba 'mpelițat,
Nu bea, nice nu mîncă,
Ear' Novac îl întreba:
„Gruio! Gruio! fîtu meu,
„Foarte rău-i năravul tîu,
„Nici nu beai, nici nu mîncăi,
„Voe bună tu nu-ți faci”.
Dar' Gruia așa-i dîcea:
„Audi tu, taico bătrîne,
„Cum oi be și oi mîncă,
„Cînd vîd pe vîrstnicii mei
„Au copii, de 'tîe drag de ei,
„Însoară-mă! taico 'nsoară!
„Mi-au dat perii 'n barbiric
„Cum stă bine la voinic,
„Și vîd barba-mi strică fața
„Și trei fire de mustețe
„Cari 'mi-au dat în cărunțețe,
„Că de nu me-i însura
„Moi duce de mîoi iuți
„Și pe tin' te-oi prăpădi.
„Curtea noastră-oiu părăsi
„Pe mama oi veduși
„Vai! că rău, taico, va fi”.
— Cînd Novac îl audia
Tare rău se mînia
Palma în sbicio o prefăcea,
Peste față îl lovia

La pămînt îl cobora
Sîngele îl prîdia,
Sîngele pica 'nchegat
Cu masele-amestecat;
Așa de mereu i-a dat.
Apoi el i-a cuvîntat:
Nu ești taichi de 'nsurat,
Că fetele te bat,
Nice un războiu n'ai spart,
Ear' pîn' taica s'a însurat,
Șapte războaie am spart,
Buzduganul 'mi-l-am svîrlit,
Buzdugan de nouă pante,
Toată panta nouă mîji
Încă peste nouă vîi.
Unde buzduganul s'a 'mplîntat,
Acolo nouă ani am săpat,
Pîn' ce buzduganul am aflat,
Atunci pe măicuța ta am luat.
— Și pe tin' te-oi însura,
Cînd c'o fată te-i lupta,
C'o fată sîlbatecă
Din mijlocul Dniștrului,
Unde Dniștrul se cotesce,
Fata acolo trăsece,
Sub o tufă de răchită,
Totdeauna-i adormită.
Așa-i fata de frumoasă,
Frumoasă e baș *) ca noaptea
Și e groasă ca moartea;
Buzele ca clișele,
Urechile ca leucile,

*) Cuvîntul „baș” are înțelesul „chiar”.

Măselele ca pîuele (treasurile)
Mîile ca bînele.
— Cînd eu ea tu te-i lupta
Atunci taica te-o 'nsura.
Cînd Gruia așa-audia,
Scoase un murg înșelat,
Înșelat și 'npodobat,
Cum mai bun de alergat.
Cătră fată se pornia,
Cînd la fată ajungea
Adormită o gîsă,
Dar' Gruia o pomenia,
Fata 'n sus se ridica,
Pe Gruia 'n brațe lua,
De trei-ori îl învîrtia
Și în sus îl arunca,
Trei zile pe sus el fîsta,
Ear' cînd el jos că cădea,
Trei zile nu se pomenia,
Săptămîna se 'mplînia
Pînă cînd se pomenia,
Tot o fugă el fugia,
Sta în loc și se gîndia,
Cînd acasă el ajungea,
Și din graiu așa dîcea:
„Fata foarte 'tî-a plăcut
„De-așa mult ai zăbovit”.
— Las' la dracu această fată
C'a vrut să mînce-a mea vieață.
Cât oi fi și-oi mai trăi,
De 'nsurat noi mai vorbi.
Cînd Novac așa audia,
Foc la inimă-i cădea,

Crisă în partidul kossuthist.

Crisa despre care se vorbea de mult timp a izbucnit în partidul kossuthist. În urma svonului ce s'a răspândit, că mai mulți membri ai partidului nu sînt mulțumiți cu actuala conducere și că ar fi de părere ca conducerea luptelor de prin provincie, lupta în afară, să fie încredințată unei alte persoane, ear' Irányi s'ar conduce numai lupta în parlament, acesta printr'o scrisoare, cetită ieri în club, și-a dat demisia din presidenție.

Îndată după-ace s'a cetit scrisoarea, membrii partidului au însărcinat pe Eötvös Károly, Pázmándy Dénes, Polónyi Géza, Barabás Béla și Okolicsányi Lázló să se merge la locuința lui Irányi și să-l roage să-și retragă demisia, deoarece-ace întreg partidul are cea mai mare încredere și venerațiune pentru dînsul.

Betrânul Irányi, care de mai mult timp este bolnav, a primit deputațiunea în pat. Eötvös Károly l'a rugat să-și retragă demisia. Irányi însă, pretextând betrânețea și starea sa bolnavă, a dis, că-și menține declarația sa. A dat totuși la urmă delegațiunii speranță, că poate să-și mai schimbe părerea.

Până Marția viitoare nu se privește deci demisia ca definitivă.

Reîntorcându-se la club, delegații au dat seamă despre misiunea lor. S'a hotărît ca încrederea votată luată la protocol să se comunice într'un proces verbal betrânului șef al partidului.

Dilele de onoare ale marelui Radetzky *).

Etern are triumfal

Umbră-va al tău nume, și-l va face
Nemuritor, pe cât pentru dreptate
Înfrîcările inimă vor bate,
Să treacă n'abur chiar dilele fugare
Tot meritele tale neuitate.
Avr-vor parte de eternitate.

Zeditz.

Maiestatea Sa domnitorul nostru de acum, marinimosul Împărat al Austriei, pe care marelui l'a introdus în arta militară, și care stase lungă dînsul în imbulzeala luptei, trimise deja în zilele prime ale lunii Aprilie pe Alteaș la Arhiducele Wilhelm la Italia, pentru a aduce oștii mulțumită Împăratului, ear' conducătorului ei vitejesc ordinul „Mielul-de-aur”. Și o medalie lăsa Împăratul să se bată în onoarea marelui și trimise prin primul său adjutant, contele Grünne, trei exemplare în aur, argint și bronz.

Împăratul Rusiei lăsa să predece contelei Radetzky printr'un adjutant al său un baston de mareșal de aur, împodobit cu foi emailate de lauri și de stejar și adornat în ambele capete cu diamante. Totodată îl denumi de mareșal în armata rusească și de șef al unui regiment rusesc de husari. Regele Prusiei și al Bavariei îi dădură betrânului eron decorațiuni finale.

Oficerii corpului de gardă regesc prusian trimiseră marelui o adresă artificioasă, făcută în forma unui album. Pe învelitura de catifea cafenie se afla coroana regească,

*) Din „Tatăl Radetzky”. Biografia sa în cadrul istoriei timpului său. Pentru armata și popoarele Austro-Ungariei de C. Duncker. Traducere de Osar Criste. Viena 1891. În comisiune la L. W. Seidel & Sohn.

Ear' inima nu-l răbda,
Cătră Gruia-asa grăia:
„Gruio! Gruio! fiul meu
Sedi acasă te-odichiesce,
„Bea și te veselesce;
„Oaspeții îi gostesce,
„Căci când taica v'a pleca
„Îndată capu-i v'a tăia.

— Apoi Novac se gătia
Cătră fată el pleca,
Când la fată ajungea,
Adormită o afla
Ear' Novac descălecă,
C'o potocavă n' cap îi dă;
Astfel apoi-i cuvîntă:
Scoală fată fi durmit,
Că nu-i vremea de durmit,
Ci e vremea de lovit; —
Hai cu neica cu betrânul,
Nu-ți prinde mintea cu copilul.
Fata-n sus se ridică,
Novac în brațe-o lua;
De trei-ori o învîrtia
Cu crescutul n' jos îi dă,
Junghetura i'o frîngea;
Capu'n sulia lău
Acasă cu el plecă.
Când acasă ajungea
Și pe masă îl puneă;
Când Gruia îl vedea,
Friguri de moarte-l prindea. —

Srediștea-mică, în Martie 1892.

Vasilie Jianul,
învîțător gr-or-ro u.

dedesupt steaua pentru ordinul „Vulturului-inegru” cu deviza: „sum cuique”, pe care singur nimenea în viață nu a observat o mai conștient, decât Radetzky. Și regele Prusiei și prințul Prusiei de atunci subsemnară adresa.

Multe orașe ale monarhiei imitară exemplul capitalei imperiului și-i dădură marelui dignitatea de cetățean onorar.

Mama Maiestății Sale a Împăratului, Archiducesa Sofia, onorase pe mareșal cu un dar ales cu atât spirit, și cât artă. Când el intră într'o zi în odaia sa de lucru, el găsi aci un vultur de argint oxydat, ciselat cu măiestrie, care zăcea pe un postament de marmură, încongiurat de trofee de bronz. În ghiarele sale ținea portretul bine nimerit al Maiestății Sale Francisc Iosif. Lîngă el se afla un bilet de mîna Archiducesei Sofia cu versul următor:

„Der du gedeckt den Kaiserar,
Du Gottes starker Heldenschild,
O werd' der Mutter Dank gewahr
In ihres Herrn und Sohnes Bild.
Dein Vaterang sich dran erfreu',
Bis dass vom Reich beweist, es bricht,
Und Dir der Herr für Deine Treu'
Um's Schwert den ew'gen Lorbeer flicht.“ *)

Archiducele Ioan adresă în 3 Aprilie din Francfort l. Main mareșalului contelei Radetzky următoarea scrisoare:

„Scumpul meu amic și camarad vechi!”

„Dacă după o boală lungă și grea ceva poate să contribuie la vindecare, atunci de sigur au contribuit scrierile, care privesc armata noastră bravă; dar, mărturisesc franc, și semnul de amicitie și de suverire, care mi-lai dat prin trimiterea adjutantului D-Tale, a majorului baron Leykam. Dacă per-curg istoria evenimentelor anului 1848 până în ziua de astăzi, vîd, că oastea Austriei a fost scăparea monarhiei; mai antău împinsă prin trădare până la Adige, perseverând un curagiu neînfrînt și trecînd cu onoare toate probele care există, ea aruncă prin putere proprie pe inimiză într'un război victorios, și în fine încoronează toate faptele printr'o campanie de 4 zile chiar în țeara iaimicului.

„Ved mai departe, că în oastea aceasta toți sînt eroi, dela general până la soldatul din urmă; istoria va considera acest timp ca cel mai glorios al Austriei. Aci însă se dovedește cuvîntul betrân, care dăce: „Spiritu este, care învie!” Și de unde vine spiritul? Dela D-Ta, scumpul meu amic, și dela aceia, care lucră cu D-Ta; al D-Voastră este meritul acesta simțit aduce de fiecare, căruia patria îi este scumpă, un merit, cu nu se poate exprima în cuvinte, care în timpul ace-sta obligă spre caldă mulțumită nu numai pe acela, care poartă tunica noastră, ci pe fiecare cetățean al Austriei. Ce mă privește pe mine personal, eu i-am urmat în gând totdeauna pe acele câmpii, care îmi sînt atât de bine cunoscute. Legat în Francfort prin împregiurările de atunci, am simțit de multe ori regretul de a nu putea sta sub conducerea D-Tale, chiar cu un detașament cât de mic, și de a nu putea împărți lăpsele, pericolele și gloria cu bravii ostași ai armatei D-Tale! Primesc mulțumita mea cea mai cordială pentru atențiunea arătată mie; fii convins D-Ta, fii convins armata noastră, că eu, până când mai este suflare în pieptul meu, voi considera totdeauna ca lucrul cel mai înalt a fi un membru al armatei austriece.

„Dorese, scumpul meu amic, ca și retele acestea să Te afle bine și Te rog să primesci asigurarea simpatii mele neclintite.”

Vitejii conluptători și sfătuitori ai mareșalului fură decorați cu ordine. Alteaș Sa imperială Archiducele Albrecht primi, cum s'a amintit deja, crucea de comandant a ordinului „Maria Teresia”; locotenent mareșal Hess crucea mare a ordinului „Leopold”; locotenent mareșal Schönhals cea a ordinului „Coroanei de fer cl. I.” și mulți alți ostași bravi de toate gradele semne de onoare.

Dar nu numai mareșalul singur avu parte de recunoștință și excelare din partea domnului Preaînalt. Și oștii lui brave Împăratul îi trimise semne de recunoștință și de mulțumită la Italia. Porunca de armată a mareșalului Radetzky sună în privința aceasta: „Maiestatea Sa Împăratul și Regele mi-a trimis prin preagrașorul bilet de mîna mulțumirea Preaînaltă de isbănde, care le-am cîștigat de eurenđ cu sprigul atotputintelui.

*) Regele Frideric Wilhelm IV, mort în 2 Ianuarie 1888.

*) Mai tîrziu Împăratul Wilhelm, mort în 9 Martie 1888.

*) Mama Maiestății Sale a Împăratului, Archiducesa Sofia, născ. în 27 Ianuarie 1805, a fost o fiică a regelui Maximilian I. de Bavarie, măritată în 4 Noemvrie 1824 după Archiducele Francisc Carol. Ea muri în 28 Maiu 1872 în Viena.

*) „Tu ce moșia ai scutit,
Trimis fiind de Dumnezeu,
Primesc darul cuvenit
În chipul stăpînului Tău!
Privesc-l cu ochii părintesc,
Pîn' ce, de soartea ta chemat
Vei fi de Domnul cel cereș
Cu laurii verji încununat!”

„Spune bravei mele armate” (acestea sînt cuvintele Împăratului), „că ea și-a ridicat în inima Mea un monument neperitor de iubire și recunoștință”. Maiestatea Sa adaugă cuvintele următoare, gata de măgulitoare pentru mine: „Din gara demnului ei general ea va primi cu cea mai mare plăcere această decisiune”. Soldați! Cu mîndrie împlinesc porunca aceasta Preaînaltă; căci fidelității voastre, bărbăției voastre mulțumesc eu îndestularea Împăratului meu. Să sperăm, că pacea și cu dînsa liniștea și norocul se vor reîntoarce curînd în patria atît de greu ispitită. Dar dacă furtunile, care o cutremură, nu s'ar fi astîmpărat încă, noi și astăzi ca deunăzi, sîntem gata a da picătura cea din urmă de sînge pentru iubitul Împărat, pentru gloria, pentru onoarea și unirea patriei. Aceste sînt simțimintele mele, aceste sînt și cele ale voastre; voi mi-le-ați jurat pe multe câmpuri de luptă și le-ați ținut până acum fideli și onești!”

Din toate omagiile însă nu va fi mișcat nici unul pe betrânul eron atît de mult, ca semnul iubirii și al venerațiunii, care-l dedicase lui întreaga armată austriacă. El consistă dintr'un baston de mareșal, un cap de operă după invențiune și efectuale.

Bastonul de aur, bogat împodobit cu petri scumpe, este încongiurat de o cunună de lauri, pe ale cărei foi verde emailate sînt însemnate cele mai memorabile evenimente din viața mareșalului. Bastonul zace pe un postament, care spriginesce chipul și marca mareșalului purtate de genii și embleme militare, imitate după armamentele tuturor trupelor. Împodobirile sînt de argint aurit. Totul se poartă de gese vînturi de argint și zace pe un pedestal din metal de tunuri piemonteze cucerite. Spesele de 14.000 fiorini fură acoperite de toți oficerii armatei i. r.

În interiorul bastonului de mareșal se află documentul de predare, împodobit de zugravul Hasselwander cu tablouri foarte cu gust. Locotenent-mareșalul Schönhals concipiase documentul, care fu subscris de toți comandanții de corpuri de atunci.

Documentul sună:

„Mareșale încoronat cu glorie și isbânde!”

„Când ordinea socială și cu dînsa norocul popoarelor începă a se clătina, când anarhia și revoluțiunea ridicaseră obrasnic capul și împreună cu perfiditatea străină sguduiră fundamentele monarhiei, — atunci Excelența Ta pășita cu încredere în fidelitatea și bărbăția soldatului, pe care însuși l'ai crescut în contra furtunei. Toate pedecile, care puteau îngreuna situațiunea unui general, Excelența Ta le-ai sciut învinge cu statornicie neînfrîntă. Victorios ai eșit cu ceata fidelilor dintr'o luptă, care-ți asigură pururea admirarea lumii contemporane și a posterității, mulțumita Împăratului și venerațiunea armatei austriece întregi.

„Exemplul măreț al Excelenței Tale avu o putere magică. Același entuziasm pentru apărarea monarhiei cuprinse armata întreagă; într'un eugen ea se înșiră împregiurul Tronului împăresc. Trădarea și anarhia fugi învinsă înaintea puterii virtuții. A Austriei armată recunoșcătoare dorește, sublime general, să-ți dedice un monument al iubirii, al venerațiunii și al recunoștinței sale.

„Subsemnaților li-s'a încredințat mandatul onorific de a aduce Excelenței Tale actual acesta de omagiu. Glasul soldatului ales pentru aceasta simbolul rangului D-Tale, bastonul de mareșal, cu care i'ai arătat drumul datorinței sale și al victoriei. Să porți încă mulți ani acest baston spre scutul Tronului și al patriei, spre mîndria și spre bucuria unei armate, care venerază în Excelența Ta veteranelor seu cel mai adorat, conducătorul seu scump, mareșalul ei încoronat cu glorie și isbânde.”

După-ace generalii d'Aspre și Francisc Wimpffen liniștiră și Toscana și teritorul roman și porțile dela Bologna, Florența, Livorno și Ancona se deschiseră din nou trupelor împărescei, și marele duce de Toscana și Papa dădură mareșalului decorațiuni.

În 25 August 1849 și Veneția se prede-te în fine. Războiul în Italia era sfîrșit, țeara liniștită și păstrată Împăratului.

Acum betrânul eron adresă cuvinte într'adevăr mișcătoare de mulțumită cătră oastea sa: „Soldați! Țelul năsuințelor noastre, ostelnelor voastre, premiul bărbăției voastre, pentru care au murit atîția, este ajunsa. Și Veneția, fortăreața cea din urmă a revoluțiunii, a cădut, pacea în Italia întreagă este restabilită. Cu mulțumire recunoaște iubitul nostru Împărat, cu mulțumire patria fidelitatea, devotațiunea și meritele voastre, cari vi-le-ați cîștigat prin susținerea monarhiei.

„Când totul tremura împregiurul Tronului venerabil, voi n'ați tremurat. Precum valurile mării, împinse de furtună, se sparg de stîncă, așa trădarea, perfidia și revolta s'au spart de pieptul vostru fidel. Eu sper, că curînd v'eu voi pute spune, că și lupta deplorabilă între cetățeni, care mai pustiesc o parte a

patriei noastre comune, s'a sfîrșit. Atunci și aceia, care acum își mai stau față în față cu inimiză, vor înțelege răcăirile, orbirea lor, și se vor simți earăși frați. Spada scoasă va căde din dreapta lor; pacea și împăcarea se vor reîntoarce și steagul nepătat al Austriei va falfăi earăși în fruntea unei armate împăcate de frați, cărei i-a fost în atîtea secol și în multe lupte punctul de împreunare, conducătorul pe calea onoarei și a datorinței”.

Pentru a fixa cîteva trăsături caracteristice din viața unui bărbat mare, este de lipsă a auți judecata contemporanilor sei. Așa scriitorul Hackländer, mort în anul 1887, care participase în cuartirul principal al mareșalului la campania din anul 1849, și, ca și fie care, care convenise cu răposatul, păstra o venerațiune nemărginită pentru dînsul, istorisește cîteva detalii memorabile din viața eroului în amintitul an de campanie.

Hackländer dăce, că mareșalul, atunci în etate de 83 de ani, n'a fost mare la chip, dar tare făcut, ținîndu-se drept, și iute în mișcările sale. „Dacă se află în odaia sa, îi place să-și lănele la spate; vorbind cu cineva, care-i place, el bagă brațul în brațul celalalt ori îl prinde de mîna și se preumblă cu dînsul în sus și în jos. Capul îl poartă ceva plecat, dar se uită franc împregiurul seu; trăsurile feței sînt singurul lucru, din care poți cunoaște etatea sa înaltă, însă ele au o expresiune de tot conciliantă și arată învedere-bunătatea inimii. Precum îi place să audă vre-o glumă, el singur glumește bucuros; el are umor bun și face glumele sale bune cu un aer încântător; când este el de tot vesel și voios, mai cu seamă când ride — și el scie să ridă din toată inima — expresiunea feței sale devine tot mai viuă, sufletul seu sincer și mare se descopere în momentele acestea înaintea tuturor, poți să-i pătrunzi până în fundul clar al inimii, care e curat și strălucitor, fără rîutate și fără amărăciune. Dacă ride tare, își ștegeră cîte odată ochii cu batista. Capul seu e mai mult rotund decît lung, fruntea înaltă, căutătura ochiului amicală și elocutivă și dacă vorbește cu cineva se uită la dînsul drept în ochi. Căutătura aceasta, fără a fi dură sau aspră este fermă-cătoare și conciliantă, dar și pătrunzătoare și maistoasă, și cred că este imposibil să ascunzi ceva înaintea lui ce te preocupă, sau să-ți dăci betrânului o minciună. Dacă ascultă un raport important, el pleacă capul gînditor la pămînt și pune chiar mîna pe sold. Părul seu e alb, tot așa și mustelele lui mici, pe care le poartă dela lupta dela Novara încoace.

„Glasul lui Radetzky e profund și tare; dacă este vesel și l'întreabă pe un oficer de ceva, el se abate cîte odată de obiceiuitul „Dumseata” și dăce: „Nu sînteți și voi de părerea mea, amice?” Ba la ocazii extra-ordinare el dăce și de tot familiar „Tu”. Când cetesce rapoartele despre lupte victorioase și strălucite, ori când vede cum trupele sale brave atacă cu elan și vitejie, îi place a ride tare de bucurie. Din contra ochii lui se împînginesc, dacă aude de căduți și de răniți și adîncă supărare se ivesce pe trăsurile lui, când vede atîta miserie omenească și din adîncul inimii scoate suspinul: „Jesus Christus!” El rar se mînie, dar mîniindu-se, el poate fi foarte aspru și neplăcut pentru persoana cutare; aceasta însă se întîmplă rar, numai când observă v'r'o negrijire mare, mai cu seamă greșeli ale ampoiaților de aprovizionare, dacă soldatul prin uitare ori orînduire rea capătă pînea și vinul prea tîrziu ori în cantitate mediocră.

„Mareșalul are inimă bună și simțitoare pentru orice nenorocire, fie a unui amic, ori a unui inimiz. Toate le face cu cea mai strictă nepărtinire. El vorbește nemțesce, franțozesce, italienește, cu aceeași dibăcie, dar își petrece mai bine în limba germană. În salonul seu, la prînzurile sale el este gentilom perfect și domn plăcut de casă. La închinăciunea fiecăruia, care intră, răspunde, chiar dacă se află în conversațiune, cu un gest familiar de mîna și cu o mină, care te provoacă numai decît să depui pālăria și sabia; tot așa el are pentru fiecare cîteva cuvinte prietenesce. Aici îl ajutură mult, firesce, și memoria sa minunată; el cunoaște viața fiecărui, care vine la dînsul, și scie să învioișeze conversațiunea cu o amintire plăcută; totodată el scie să deștepte încrederea tuturor, care l'ise apropiere, de aceea toată împregiurimea sa, care îl stimează și venerază firesce prea mult pe marele general și om de stat, se mișcă fără silă și fără formalitate goală în giurul seu.

„El are un deosebit dar de a umbla cu soldații sei, și venerațiunea și iubirea lor pentru dînsul este aproape de necrețut; el vorbește cu drag de dînsii, pășese cătră o grupă de grenadiere, de vînători ori de alți soldați, care se află chiar în apropierea sa, și-i întrebă de împregiurările lor. În Novara se sciă de cîte ori betrânul mareșal a dat bani

oamenilor săraci *); la deflarea trupelor el intră în șirele lor, salutînd aici pe un sub-officer bătrîn, punînd dîncolo mîna pe umărul unui oficer, ori roșind cuvinte încurajatoare cătră vînătorii ori voluntarii vienezi, care de multe-ori erau foarte tineri și astfel era cordial și conciliant la fiecare privilegiu”.

Deabia erau regulate afacerile italiene și mareșalul nu putea rezista dorinței de a pleca în capitala imperiului Viena, pentru a aduce în persoană Împăratului și stăpînului seu omagiile servitorului celui mai fidel.

În 13 Septemvrie 1849 mareșalul sosise la Gloggnitz și continuă de acolo călătoria la Viena cu calea ferată de Sud. Călătoria aceasta întregă fuse până aici un curs triumfal, dar' primirea lui în reședință întrecu toate cele-ace premerse. Dela gară până în interiorul orașului stradoale erau îndesate de oameni, casele și balcoanele erau festive decorate și generalul celebru, care ședea într'o trăsură de Curte cu ministrul-president, locotenent-mareșalul principele Felix-Schwarzenberg, generalul Jelacic și ministrul de război generalul Gyulai, trecu, acoperit merou cu flori aruncate asupra sa, la cuartirul seu, care se afla, în urma grației Împăratului în Curte împărescă. Entuziasmul era atît de mare, încât oamenii vrură să desprindă caii dela trăsură. Numai asigurarea repețită, că mareșalul, cu toată-că i-ar căde aceasta destul de greu, s'ar duce pe jos, dacă s'ar face asta, putu reține poporul de ovațiunea, care o credea cuvenită bărbatului drept satisfacțiune pentru un timp, în care spiritului nemobil îi succese a asupri în reședința Austriei glasul inimii și simțimintel mulțumirii.

De tot grațioasă și cordială a fost primirea mareșalului din partea Monarhului seu iubit.

În seara acestei zile magistratul arangia contelei un conduct de făclii, ear' corul de bărbăți îi făcu o serenadă. Partea cea mai mare a orașului și multe case erau luminate.

În 14 Septemvrie Maiestatea Sa Împăratul onoră pe mareșalul cu o vizită.

Cinci zile mai tîrziu contele Radetzky cercetă opera și fu primit aci cu entuziasm; curînd după aceea veni Maiestatea Sa Împăratul în teatru și l'î invită în logea Sa.

În 22 Septemvrie garnisoana vieneză eși în paradă pe glasul între „Burgthor” și „Schottenthor”, la care Radetzky asista de lă-turea Monarhului. La deflare musica militară execută „Marșul lui Radetzky” (de Strau s).

Magistratul dete în aceeași zi un ban-chet în sala cea mare de redute. Pe galerii, care erau des ocupate de dame, se vedeau numele și datele luptelor, la care Radetzky asistase dela 1788 până la predarea Veneției 1849; un curs lung de vitejie!

Mareșalul rămase de toți venerat și mîrit cîteva săptămîni în Viena, unde el asistă mai multor consilii importante în afaceri militare și se întoarse apoi în Octomvrie peste Pressburg, unde cercetă pe fîică-sa, conțesa Wenckheim, în Italia.

Apel

cătră p. t. public binevoitor și spriginitor al meseriașilor români.

În timpul nostru industria este unul dintre izvoarele cele mai de căpetenie ale bunei stări și ale bogăției statelor civilizate.

Etă un adevăr mai presus de orice discuțiune.

Pentru-că industria, cu pozițiunea ei mijlocitoare între agricultură și comerciu, are chemarea de a trimite amîndurora puteri nouă, și a înlesni într'o parte producțiunea, ear' într'alta a sporii traficul.

Prin producțiune și prin trafic se deschid porți largi pentru îmbogățirea și bunăstarea poporațiunilor. Și ferice de statele, unde popoarele, care constituiesc statele, prin bogăție muncită și cîștigată cu sudoare dreaptă soi ajunge la bunăstare materială și intelectuală.

Conduși de vederi de aceste, un număr de meseriași români, cu puteri foarte modeste, înainte cu 24 de ani, s'au apucat, aici în Sibiu, de un început în direcțiunea aceasta. S'au apucat de prepararea pentru a îndeplini și în mijlocul poporului român un gol, care sta căscat, ca o prăpastie, între agricultură și comerciu.

Și avînd de atunci prevederea dificultăților, cu care chiar și prepararea aceasta are să se înfălească, inițiatorii au crețut, că vor rezolva problema luată asupra-și mai ușor și mai cu succes, prin asociarea puterilor meseriașilor români într'o reunione, și așa au întemeiat prima „Reuniune a sodaliilor români din Sibiu”.

*) Căpitanul contele Pimodan, atașat mareșalului, istorisește în „Suvenirile” sale, de multe-ori amintite: „El avea obiceiul de a arunca bani des-de-dimineață săracilor de sub fereastra sa; de multe-ori, când dormiam pe canapeaua din antecamera mareșalului, am fost sculati în țori de prin străgîni nerăbdători al acestor cerșitori obrasnici, care cereau dela marinimia mareșalului un tribut zilnic. Dacă voiam mînios să-l alung, el ridea de năcazul meu”.

Prin reuniunea aceasta s'a pus temeiul la dezvoltarea unei clase, care Românilor din cauza vitregității timpurilor din trecut le lipsia, fiindcă nu le era permis să o crească.

Cu toate că scopul reuniunii în genere este frumos și folositor, am putea și să subliniem, fiindcă inițiatorii n'au avut în vedere simplu numai meseriile, ci și înmulțirea cunoștințelor trebuincioase pentru meseriașii români, acel scop nu se putea așa ușor ajunge.

Inițiatorii au vădit d. e., că pentru meseriaș nu ajunge să-și cunoască numai meseria. Meseriașul mai trebuie să aibă și cunoștințe despre tuleriile, prin care purtarea meseriei sale se fie scutită de obstacole, fie în procurarea materialului bun, trebuincios, fie în sporul grabnic al produselor sale industriale. Un meseriaș numai atunci are succese strălucite, când din material bun e în stare să producă în timp scurt produse de industrie multe și bune. Nu mai puțin este de lipsă pentru meseriaș și scie, unde și când își poate desfășura produsele sale mai cu înlesnire și mai cu preț.

Succesul ce reuniunea a obținut până acum corespunde obstacolelor, care a avut a le învinge. Aceste au dovedit, cât de cu anevoie are reuniunea a se apropia de ținta sa. Au fost de multe feluri obstacolele. Dintre toate facem mențiune numai de două feluri:

Sărăcia, din mijlocul căreia se rerutează contingentul cel mai mare al meseriașilor nostri. Ea' în locul al doilea punează numai decât:

Prejudiciile de tot felul, care lung timp au ținut în loc plăpânda plantă în prima ei dezvoltare.

A mers dar' luptându-se, însă a mers totuși înainte. Ba a ajuns acolo, încât simte atată putere de viață în sine, încât a luat inițiativa la arangierea unei expozițiuni industriale aici în Sibiu. Vrea să arate, că meseriașii români, pe lângă toate dificultățile din trecut și prezent, încă se născuie a se apropia de soții lor de alte naționalități din patrie mai favorite de soarte în trecut.

Reuniunea crede, că prin aceasta face nu numai un lucru în sfera specialității sale, ci totodată și un lucru național-patriotic.

Arangierea unei expozițiuni însă nu se poate fără spese. Ea' reuniunea numai din averea ei nu este în stare a prevedea toate câte se cer pentru astfel de arangiere.

Făcând dar' un apel călduros către toate inimile binevoitoare și spriginoare ale întreprinderii sale.

Românii din apropiere și din depărtare, sperăm că ne vor dovedi, că știu apreațea năsuința noastră cu expozițiunea. Dar' ne vor mai dovedi, că au sentimentul de a sprigini oameni, care în interesul răspândirii industriei între Români merg înainte, fără a se spăria de dificultăți.

Sperăm, că vocea reuniunii va găsi inimi deschise, care nu se vor mulțumi numai cu aplaudarea întreprinderii reuniunii, ci îi vor ține și ajutor material. *)

Cu frățescă dragoste așteaptă reuniunea dreapta binevoitoare la dreapta ce întinde.

Din ședința adunării generale a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, ținută în Februarie 1892.

N. Cristea,
președinte.

Ioan Ciontea,
notar

CRONICĂ

Cutremur de pământ. Dela Sibiel (comit. Sibielului) ni-se scrie, că și acolo s'a simțit cutremurul de pământ din 21 l. c. — Din Cut primim aceeași știre.

O nouă reuniune română de cântări. Din Satul-nou (comitatul Torontalului) ni-se scriu cu data 20 Aprilie n. următoarele: Comercianții și meseriașii din Satul-nou (în Bănat) la inițiativa învățătorilor comunei români au înființat o „Reuniune română de cântări și muzică“, al cărei președinte este dl. Alexandru Pop. Corul vocal al acestei reuniuni sub dirigența învățătorului Ioan Găspăr a executat în ziua întâia și a doua de Paști în biserica greco-orientală română toate cântările liturgice cu o astfel de precizie artistică, care a pus în mirare pe ascultători și a atras la biserică mult public străin. Vivat, floreat, creșcat!

Necrolog. Primul următor anunț funebru: Subscripții cu inima frântă de durere aduc la cunoștință tuturor conșanșenilor și cunoscuților, că iubitoarea soție, respective mamă exemplară și sora *Ludovica Pop* născ. *Mihali*, în urma unui morbid îndelungat, în etate de 30 ani și după căsătorie fericită de 14 ani, la 21 Aprilie n. a. c. și-a dat nobilul său suflor în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești se vor astucea pe lângă ceremonie religioasă gr-cat în 23 l. c. la 11 oare a. m. în cimiterul român gr-cat din Zălba. Fie-i țărina ușoară și memoria eternă! Zălba, la

*) Ajutoarele marinoase ne rugăm a se trimite la adresa „Comitetului Reuniunii sodalilor români din Sibiu“.

21 Aprilie n. 1892. Ioan Pop, proprietar și notar cercual ca soț; Iosif Mihali și soția sa născ. Veronica Pop, ca părinți; Iuliu, Basiliu, Ioan, Andrei, Amalia și Aurelia, ca fii și fiice, Augustin, Iuliu, Victoria și Iosefa ca frați și surori.

Pentru Ligă. Direcțiunea generală a teatrelor punând la dispoziția Ligei culturale sala Teatrului-Național din București, pentru o reprezentație în beneficiul Ligei pe ziua de 15 Aprilie a. c., dl. C. Notara, directorul scenei Teatrului-Național a binevoit a oferi generosul său concurs pentru o reprezentație. Piese care se vor da sunt: „Fântâna Blandusiei“ și „Pe malul gârlei“, spun diarele din București.

Experimentele domnului Zorileanu. Din Tirgovise (România) vin informații, că în zilele trecute s'au făcut unele experiențe cu pastilele colonelului Dr. Zorileanu. Experiențele de astă dată au consistat asupra unui regim alimentar, numai cu acele pastile, și rezultatele dobândite au fost din cele mai mulțumitoare.

Mare duel în cadut. În privința contelui Brodeki vine veste din Burdujeni, că a mai avut în viața sa 24 de dueli cu sabia, spada și floreta, rănind sau ucigând în totdeauna pe adversar. Cu pistolul deasemenea era un trăgaci de prima forță; însă, la duel din urmă, a fost atât de emoționat, că la primul foc ce a tras (cel întâiu) glonțul a răsturnat pe urechile lui Medvey, gresind ținta. Atunci Medvey înaintă cinci pași, împușcându-l în inimă.

O nouă republică. Cetim în „Timpuș“: În toată liniștea telegrafului n-a anunțat zilele trecute născerea unei noi republice. E fostă provincie braziliană Mato-Grosso, un platur întins situat adânc în inima Braziliei, despărțit de Paraguai și Bolivia, Amazonia și Gran-Para, prin provinciile Goyaz, San-Paulo și Parana. Noua republică favorizată prin poziția ei departată de legăturile de țărni, desfășurându-se din uniunea braziliană, a luat numirea de „Republica Transatlantică“ și și-a dat un guvernământ independent. Ea a fost și pe timpul imperiului o țară aproape autonomă. Cât de grea e comunicația acestor platuri din Mato Grosso cu celelalte părți ale Braziliei se dovedește și prin faptul, că scirea despre răsturnarea imperiului și proclamarea republicii (15 Noemvrie 1889) n'a sosit la Cuyaba, capitala provinciei Mato-Grosso, decât peste șapte săptămâni, tocmai când acolo se sârba ziua născerii împăratului (2 Decemvrie). Colonelul Barboza a luat comanda supremă asupra forțelor armate ale provinciei, care constau din garnisoanele diferitelor forturi bine întărite, o flotă de riu și afară de acestea 1200 de oameni. După o scire mai veche, funcționarii civili și ofițerii, care fuseseră trimiși de guvernul central la Mato-Grosso, se întoarseră la Rio-de-Janeiro după ce garnisoanele și forturile din Coimbra și Coromba, comandate de colonelul Barboza, le refuzase intrarea în provincie.

Succes tămăduitor durabil. În casuri de suferințe de podagră, a șirii spinării și a încheieturilor, se întrebăntăză cu folos ungerea cu Franzbrantwein și sare a lui „Moll“. Prețul unei sticle 90 cr. Se expediază zilnic pe lângă ramburs postal prin farmacistul A. Moll, furnizor de curte c. și r. Viena Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se se ceară exprese preparate ale lui Moll cu marca de scutire și subscrierea lui.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 23 Aprilie n. Ministerul de finanțe provoacă toate casele orășenești și comunale, precum și institutele de credit, întreprinderile comerciale, reuniunile etc. să stătoarească în 28 Aprilie, la încheierea de case, toți florenii de argint de câte 2, 1 și 1/4 ce posed după piesă și valoare. Resultatul se-l împărțasească apoi, pentru-ca să se poată statori cantitatea banilor de argint.

Starea ministrului Baross s'a agravat.

Viena, 23 Aprilie n. Conferența cu reprezentanții băncii austro-ungare a stabilit modificarea statutelor. Câștigul din agio al băncii se va alătura fondului de rezervă. (În depeșa noastră de ieri ni-s'a comunicat fals scirea, că lombardarea argintului are să fie urcată, ci din contră ea are să fie redusă în favorul auralui. Red. „Tribunei“.)

Roma, 23 Aprilie n. Regele a primit demisiunea ministrului de finanțe Colombo și a însărcinat pe ministrul Luzzatti cu conducerea interimală a ministerului de finanțe.

Berlin, 23 Aprilie n. În viitoarea sesiune a Reichstag-ului se va așterne proiectul de lege privitor la expoziția universală din Berlin.

Paris, 23 Aprilie n. Astăzi au fost arestați aici 45 anarhisti, 23 au scăpat cu fuga; în Saint-Etienne au fost arestați 30, în Dijon 5, în Amiens și Saint-Ouentein 10 anarhisti.

Bibliografie.

În editura tipografiei „Gutenberg“, Iosif Göbl, din București a apărut:

Amintiri din războiul austro-german dela 1866 (Românii din ostirea austriacă), de Gabriel Andreiași, fost sublocotenent.

Ioan Bogdan: „Contribuiri pentru istoriografia bulgară și sârbească“. Lipsa Breitkopf și Härtel, 1891 (în limba germană). Se află de vânzare la librăria Sococ cu prețul de 2 lei.

A apărut: „Tablele cerate descoperite în Transilvania“, studiu arheologic și filologic, de George Popa, licențiat al facultății de litere din București și profesor. Această scriere, care a fost favorabil apreațată nu numai de învățății nostri, ci și în străinătate, merită atențiunea tuturor oamenilor de știință dela noi și în special a cărturarilor români din Munții-Apuseni. Cartea domnului George Popa tratează: I. istoricul și descrierea tablelor cerate; II. paleografia lor; III. cuprinsul juridic al tablelor cerate, minele de aur în Ardeal, colegiile aulare și funerare; IV. tablele cerate din punct de vedere etnografic și filologic.

Studiul e îmbogățit cu 3 stampe și gravuri intercalate în text.

Depositul general e la librăria I. Sococ în București.

În editura tipografiei „Gutenberg“ din București a apărut:

„Codițele Penal“, adnotat cu jurisprudența română de George N. Fratoștițeanu. Prețul 4 lei.

În editura „librăriei școalelor“ C. Sfetea București, a apărut:

„Alte anecdote populare“, vol. II. de Th. D. Speranția. De vânzare la toate librăriile din România.

În editura Ateneului-Român din București a apărut:

„Importanța caracterului național în progresul omeneșc“. Conferență rostită în seara de 27 Februarie 1892 de Gr. Maniu. Prețul 50 bani.

A apărut: „Tablou de materiile cuprinse în cele 12 volume din „Buletinul societății geografice române“, publicate dela 1875 până la 1891 inclusiv. București, tipografia Toma Basilescu, Bulevardul Elisabeta nr. 111.

A apărut de sub presă și e pus spre vânzare la „librărie școalelor“ C. Sfetea din București:

„Poveștile spre întrebăntărea tablelor de părete pentru scris și cetit“, publicate de minist. cultelor și instrucțiunii publice, precum și pentru tractarea Abecedarului român de V. Gr. Borgovan, directorul școalei de aplicație de pe lângă școala normală de instituitori din București. Prețul lei 1.50.

A apărut: „Studiu despre ierarhia și instituțiunea sinodală în biserica ortodoxă a Răsăritului“. Prețul 50 bani.

Oălindarul zilei

1224 Aprilie 1892

Italian: Cuv. V. silie.

Gregorian: Adalbert.

Soarele: răsare 4.55, apune 7.2.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 23 Aprilie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 739.9)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din progiș		
721.6	+6.3	+8.6	+8.9+2.4

Din țeară 21 Aprilie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	tura
Budapesta	758	+4.5	V	6
Sătmăr	754	+5.9	NV	5
Cluj	753	+4.2	NV	3
Orșova	752	+7.2	N	2
Arad	751	+3.3	NV	6
Panciova	756	+4.7	N	6

Sosiți în Sibiu.

La 23 Aprilie n.

Hotel „Nourihre“. Bogdăny, Szanka, ingineri, din Cluj. Goetzke, din München, Schlesinger, din Alba-Iulia, Mlez, din Hamburg, Müller, Franke, Schulhof, Hirsch, Köhl, din Viena, agenți și comercianți Hufesz, din Budapesta.

Hotel „Habermann“. Giavelca, avocat, din București. Maria Popa, din Porumbac.

Economie.

Tirgul de vite de prăsilă în Sibiu. Sa aduce la cunoștința celor interesați, că ministerul reg. ung. de agricultură a acordat favorisările de transport pe calea ferată pentru vitele ce sunt a se aduce la tirgul de vite de prăsilă care va avea loc aici la 29 și 30 Aprilie a. c., și certificatele de îndreptățire se expediază prin postă celor înștiințați de către președintele comitetului tirgului de vite de prăsilă. Înștiințat trebuie: numele și locuința proprietarului, stațiunea de predare. specia și numărul capetelor de vite (și anume în special pentru fiecare cap: numele, semnul, rasa, genul, etatea și prețul vânzării).

—*—

Revisuirea legii despre răscumpărarea regalilor. La 20 c. a avut loc în ministerul de finanțe ungar sub presiul ministrului Wekerle o conferență în afacerea modificărilor ce vor fi a se introduce în legea despre răscumpărarea regalilor din incidentul, că imputernicirea ministrului de finanțe pentru exarândarea așa numitului drept exclusiv de cărmărit expiră cu finea anului 1892. Președintele a deschis conferența indicând la enunțiațiunea, pe care a făcut-o în parlament, cu prilegiul debaterii bugetului, privitor la formațiunea legii despre regalii. Ministerul a recercat apoi pe experți pentru consilii mai ales cu privire la acele principii fundamentale, pe care ar fi a se baza legea despre contribuție. Guvernul, a șiș ministrul, dresce a delătura cu totul dreptul de cărmărit așa numit „exclusiv“ cu privire la vin și bere și contribuția de cărmărit după aceste beuturi ar fi a se asigura în combinație cu contribuțiunea de consum pentru vin și bere pe lângă menținerea sistemului de exarândare eventual în forma unei contribuțiuni pe beuturi, prin ceea ce traficul de consum va fi cu totul ușurat de legăturile sale și interesele consumului vor pute fi scutite pedepșin în contra arbitriului. Experții au aprobat în esență această concepțiune. A urmat apoi a doua cestiune principală, referitoare la menținerea dreptului „exclusiv“ pentru debitul de spirt. Majoritatea experților s'a pronunțat pentru menținerea cât se poate de neschimbată a formei existente de asigurare a venitelor contribuțiunii de regalii, anume, că pretutindenea, unde raporturile vinărsărilor și ale consumului reclamă aceasta și unde statul nu poate realiza venitul corespunzător în calea asigurării dreptului de percepere a contribuțiunii de cărmărit ar trebui să exarândeze și de acinainte dreptul exclusiv de regalii. După consultarea tuturor acestor cestiuni, conferența s'a închis.

—*—

Recolta viitoare în Rusia. Cele mai noue sciri ce sosesc din Rusia anunță, că după buletinele agricole oficiale din zilele din urmă, prospectele de recolta viitoare în Sudul și Sudvestul Rusiei sunt favorabile; sâmbăturile de iarnă s'au îmbunătățit chiar și în Basarabia și în guvernământul Cherson, unde se țineau deja de pierdute.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 5-8 Aprilie v. 1892

A. Embericos lui M. Schmirer, grâu b. 5000 hect., 11.47 1/2 lei. Frați Bach lui G. Nicolopulo, grâu bulg. 3000 hect., 11.15 lei. E. Georgief lui G. Nicolopulo, grâu bulg. 12000 hect., 11.47 1/2 lei. M. Kohen lui F. Carnevali, grâu 6300 hect., 11.27 1/2 lei. M. Cohen lui F. Carnevali, grâu 5200 hect., 11.27 1/2 lei. Th. Dimitriadis lui F. Carnevali, porumb roșu 1700 hect., 8.50 lei. J. J. Paspati lui F. Carnevali, porumb roșu 2600 hect., 8.60 lei. M. Portocala lui H. Goldenzweig, orz 2600 hect., 6.60 lei. I. Verona lui Galiazato freres, grâu 3000 hect., 10.60 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grâu 80.000 hect., secară 2500 hect., porumb 2600 hect., orz 20.000 hect. fasole — hect., rap. selb. — hect., ovės — hect.

Pe uscat: grâu — hect., secară — hect., porumb 4000 hect., orz — hect., fasole — hect., rap. selb. — hect., ovės — hect.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Apr. n. 1892.

Sămânța	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Băncănească vechi	74	—	75	8.95
Grâu dela Tisa	74	—	75	8.95
Grâu „Pesta“	74	—	75	8.90
Grâu de Alba-Reg.	74	—	75	8.95
„n Bacia“	74	—	75	8.95
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—
Sămânțe vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	
Secară				
Orz	Nutreț de vînă	70—72	8.80	8.8
„	de bere	60—62	5.75	5.95
„	de vînă	62—64	6.15	6.55
„	de vînă	64—66	6.50	8.—
„	de vînă	68—70	5.70	6.10
Cucuruz (porumb)	băncă de alt soi	75	4.95	5.—
„	de alt soi	73	4.90	4.95
„	de alt soi	—	6.65	6.—
Meiu Hrișcă				
Grâu	de primă. de toam.	9.18	9.22	
„	de toam.	4.95	8.42	
„	de primă. de toam.	5.52	4.96	
„	de toam.	—	5.64	
Produse divarșe	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	37—	43—	
„	roșie	58—	64—	
Oleu de rap.	rafinat	37—	38—	
Uns. de porc	dela Pesta	52—	52.50	
„	dela țeară	—	—	
Silăbă	svântată	43—	44—	
„	afumată	49—	50—	
Său		35—	36—	
Prune		12—	12.25	
Licet	slavon, non băncănească	17.50	17.75	
„	băncănească	17—	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbăni străcurată	37—	38—	
Ceară	de Rosenau	189.	140	
Spirt	brut	17.60	18—	
„	Drojdințe de spirt	20.60	21—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 23 Aprilie n. 1892.

Hărtie-monetă română	Cump.	9.40	vând.	9.45
Lire turcesci	„	9.43	„	9.48
Imperiali	„	10.60	„	10.70
Ruble rusești	„	1.18 1/2	„	1.20

Bursa de Budapesta.

Din 21 Aprilie n. 1892

Renta de aur ung.	6%	—	—
„	4%	109.60	—
„	5%	100.85	—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	119.75	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(1-a emisiune)	117.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	(2-a emisiune)	101.25	—
Bonuri rurale ung.	—	93.50	—
„	croato-slavone	—	—
Obligațiunile desp. regalilor	—	93.75	—
Imprumut cu premiu ung.	—	145.50	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	136.50	—
Renta de hărtie austriacă	—	95.50	—
„	de argint austriacă	95.50	—
„	de aur austriacă	110.50	—
Losurile austriece din 1860	—	150.—	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	935.—	—
„	de credit ung.	354.—	—
„	„ „ austr.	317.50	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred și economii	—	—	—
„Albina“	—	102.—	—
Argintul	—	—	—
Galbeni împărătești	—	5.64	—
Napoleon-d'ori	—	9.45	—
Mărci 100 imp. germane	—	58.70	—
Londra 10 Livres sterlingi	—	120.—	—

Bursa de Viena.

Din 21 Aprilie n. 1892.

Renta de aur ung.	6%	—	—						
„	„	4%	109.65						
„	„	hârtie	5%	100.70					
Imprumutul căilor ferate ung.				119.70					
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.				117.50					
(1-a emisiune)									
(Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost. ung.				100.15					
2-a emisiune)				93.65					
Bonuri rurale ung.				105.75					
„				croato-slavone	145.75				
Imprumut cu premiu ung.					136.25				
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedina					95.90				
Renta de hârtie austriacă					95.35				
„					110.60				
„					de argint austriacă	150.00			
Losuri austr. din 1860					de aur austriacă	983.00			
Acțiunile băncii austro-ungare					„	de credit ung.	855.50		
„					„	„	„	318.00	
„					„	„	„	„	—
Argintul					„	„	„	„	—
Galbenii împărătești									5.63
Napoleon-d'ori									9.52
Mărci 100 imp. germane									58.70
Londra 10 Livres sterlingi									119.90

Deschidere de băi!

Băile calde de pucioasă din **Vacza**, de un efect probat contra reumatismului, podagrei și suferințelor de încheeturi, se deschid la **1 Mai a. c. st. n.**

30 odăi mobilate, muzică, medic de băi, parc frumos, dilnic, comunicație postală, la restaurantul cel nou vîpt ieftin și bun, stau on. public la dispoziție.

Deslușiri mai deaproape dă arîndatorul regalilor și a băilor

[2223] 1—3

Simon Krauss, Brád.
(Hunyad-Megye).

Societate de asigurare pe viață la LIPSCA

fundată pe reciprocitate la

Starea de asigurare cu finea anului 1891 358 milioane marce, averea cu finea an. 1891 94 milioane marce.	1830.	Celor asigurați li-s'a numărat
Suma de asigurare plătită până la fin. anului 1891 66 mil. marce.		anual dividende în calcul diametral drept premiu anual ordinar
		dela
		1880—1889 41%
		1890—1892 42%

Neatacabilitatea
POLIȚELOR
de 5 ani.

Toate excedentele
li-se compet asiguraților.

pentru țările de sub
coroana ungară

Representant
general

H. F. ROBITSEK, Budapest V., Dorotheagasse 5.

Legea veterinară.

Prin articolul de lege VII. din 1888 s'au regulat în patria noastră afacerile veterinare. Nu numai fiecare proprietar de vite are trebuință de cunoștința dispozițiilor acestei legi, dar și toate primăriile comunale. Aci se regulează toate afacerile cu pasapoarte, cu tirgurile de vite, cu boalele contagioase etc. etc. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a publicat o explicațiune populară a acestei legi. Reuniunea agricolă română din Sibiu s'a îngrijit pentru traducerea acelei broșuri în limba română, care poartă titlul:

Invetătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. VII).

Broșura costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vîndare la Institutul tipografic, societate pe acții în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

5—10 florini

dilnic, câștig sigur fără capital și fără risico oferă o bancă bine acreditată fiecărui, chiar și în cele mai mici sate, prin vinderea losurilor, concesionate de lege, pe lângă modalitățile de plată cele mai favorabile. [1783] 7—10

Oferte sub „LOSE“ la

I. Danneberg, Annoncen-Expedition,
Wien I., Kumpfgasse Nr. 7.

A apărut și se află de vîndare
la Institutul Tipografic în Sibiu

SAVITRI.

Povestire indică din Mahabarata.

Traducere

de

G. B. Ducea.

Cu o prefață de Ioan Slavici.

Prețul unui exemplar:

25 cr. = 50 bani.

(Cu trimitere pe postă 5 cr. porto).

Tochmai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de

I. Turghenev.

Traducere din limba rusă
de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Moll's Seidlitz Pulver.

(Pravuri-Seidlitz ale lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare șatulă este provădută cu marca de scutire și cu iscălitura lui A. Moll.

Efectul vindecător durabil al pravurilor-Seidlitz ale lui A. Moll contra celor mai cerbicoase boale de stomach și de pânțec, sgăriuri și arsură de stomach, obstipație habituală, boale de ficat, congestiuni de sânge, hemoroidi și cele mai diferite boale femeiesci, au procurat acestui excelent mijloc de casă de mai multe decenii o răspândire ce mereu crește.

Prețul unei șatule originale sigilate 1 fl. v. a.

Falsificate se urmăresc judecătorește.

Moll's Franzbrantwein u. Salz

(Vinars sărat și sare al lui Moll).

Veritabil numai atunci, când fiecare flacon poartă marca de scutire alui A. Moll și este închisă cu plomba „A. Moll“.

Vinarsul sărat al lui Moll este un mijloc popular bine cunoscut cu deosebire ca mijloc alinător de durere pentru frotare la podagră și reumatism și la alte urmări ale răcelii.

Prețul unui flacon original plombat 90 cr.

Moll's Salicyl-Mundwasser.

(Apă de gură de salicil alui Moll).

(Basată pe natron cu acid de salicil).

Curățind dilnic gura este cu deosebire importantă pentru copii de ori-ce etate și pentru oameni mari, căci asigură conservarea dinților sănătoși și scuteste de durere de dinți.

Prețul unui flacon provădut cu marca de scutire alui A. Moll 60 cr.

Expediția principală prin

Farmacistul A. MOLL, furnisor de curte imp. și regesc,
Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provincie se efectuează dilnic prin rambursă postală.

În depozite se se ceară expres preparatele provădute cu iscălitura și marca de scutire alui A. Moll.

[1615] 6—52

Depozite în Sibiu:

La farmacistii **Carol Herzberg** și **C. Müller.**

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărătnic.** Novelă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcoiul.** Comedie de Moll. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din „Mărgineanul“. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- 5 de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare de la librariile și preste tot vîndătorilor, se dă raba.